

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121413161
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6121413161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: C. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, zastúpená: Občianske združenie Centrum Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom Lehota pod Vtáčnikom, Ul. 1. mája 388/8, IČO: 51 876 141, o zaplatenie 4 284,05 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 4. marca 2022 č. k. 6Csp/77/2021-134 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. marca 2022 č. k. 6Csp/77/2021-148 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku (II.) a vo výroku o náhrade trov konania (III.) p o t v r d z u j e .

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3 242,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 13. 12. 2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (II.). Súd priznal žalobcovi voči žalovanej (napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. marca 2022 č. k. 6Csp/77/2021-148) nárok na náhradu trov konania v pomernej časti vo výške 18,46%, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (III.).

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2 a 9, § 54 ods. 1, 2, § 103, § 526 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj § 2 písm. a/, b/, g/ a h/, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.2. Vo veci žalovaná vzniesla námietku premlčania, preto najskôr sa súd zaoberal posúdením, či námietka premlčania je dôvodná, alebo nie. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu, či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 OZ plyní samostatne. Zákon v ustanovení § 565 OZ umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh. Tým dôjde k strate výhody splátok. Veriteľ

v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

1.3. Z predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ článku I. bodu 5 písm. b) vyplýva, že v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný. V danej veci právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť listom zo dňa 12. 12. 2018, keď predtým, ako to vyplýva z tretej upomienky zo dňa 23. 10. 2018, bola žalovaná vyzvaná na úhradu pohľadávky vo výške 258,- eur. Z ustanovenia § 103 vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. Z uvedeného bodu 5 písm. b) vyplýva, že ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace, mohol právny predchodca vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Pokiaľ k tomu došlo dňom 12. 12. 2018, treba vychádzať zo zročnosti splátky 12. 08. 2018, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba a skončila dňom 12. 08. 2021, pričom žaloba bola podaná v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 24. 06. 2021, teda ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej doby.

1.4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s poukazom na ustanovenie § 526 OZ, podľa ktorého bol pôvodný veriteľ povinný jej oznámiť postúpenie pohľadávky na žalobcu. Žalovaná mala za to, že žiadne postúpenie pohľadávky jej nebolo doručené. Na pojednávaní dňa 04. 03. 2022 právny zástupca žalobcu predložil poštový podací hárok týkajúci sa doručovania oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej.

1.5. Postúpenie pohľadávky je v súdnom konaní možné preukázať dvoma spôsobmi, a to buď tým, že pôvodný veriteľ doručil oznámenie o postúpení pohľadávky dlžníkovi, alebo predložením zmluvy o postúpení konkrétnej pohľadávky.

1.6. Z ustanovenia § 526 OZ vyplýva, že postúpenie pohľadávky je postupca povinný bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. V prípade, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky. Pokiaľ teda k postúpeniu pohľadávky dôjde pred začatím súdneho konania aktívnu vecnú legitímáciu zakladá už oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky. Oznámenie o postúpení pohľadávky však musí byť relevantné, t.j. musí sa dostať do sféry poznania dlžníka. Iba v prípade, ak oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bolo dlžníkovi riadne doručené pred začatím súdneho konania, je postupník v spore vecne aktívne legitimovaný.

1.7. V danom prípade oznámenie o postúpení pohľadávky listom zo dňa 07. 12. 2020 uskutočnil právny predchodca žalobcu, pričom žalobca v konaní nepreukázal, že toto oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo žalovanej do sféry jej poznania. Pokiaľ nedošlo k riadnemu oznámeniu postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky, postupník má možnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitímáciu predložením zmluvy o postúpení tejto konkrétnej pohľadávky. Táto podmienka v danom prípade bola splnená predložením rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 11. 2020 uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie žalobca spolu s rámcovou zmluvou predložil aj konkrétny doklad, a to prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok medzi Všeobecnou úverovou bankou, a. s. a žalobcom zo dňa 01. 12. 2020, v ktorej sa uvádza konkrétna pohľadávka vo vzťahu k žalovanej, a to istina 4 263,80 eura, základný úrok 1 190,35 eura, sankčný úrok (t. j. z omeškania) 420,88 eura a poplatky 20,25 eura. V tejto prílohe je tiež uvedené meno, priezvisko a adresa žalovanej. Na základe tohto potom žalobca preukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu.

1.8. Je nesporné, že v danej veci ide o spotrebiteľský úver, na ktorý potom je potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to zákon č. 129/2010 Z. z., ako i ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Súd zisťoval, či zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., konkrétne ako to vyplýva z písm. k), či zmluva obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku. Z dokazovania bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 5 000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach v počte 95 po 79,69 eura, ktorá suma obsahovala splátku 75,64 eura a splátku poisťného vo výške 4,05 eura. Výška RPMN bola

dohodnutá 10,80% a úroková sadzba 9,70% ročne. Podľa údajov pre výpočet RPMN je uvedená výška splátky 75,64 eura a v počte 95 mesiacov mesačných splátok je uvedená celková čiastka k úhrade 7 285,80 eura a výška celkových nákladov 2 285,80 eura. V zmluve je pritom uvedená výška splátky 79,69 eura v počte splátok 95 mesiacov, to potom predstavuje sumu 7 570,55 eura a výška celkových nákladov 2 570,55 eura. V takom prípade, ako to vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN, je pri splátke 79,69 eura RPMN vo výške 11,23% splatená suma 7 570,55 eura. Z uvedeného teda vyplýva, že celková výška nákladov, ako i RPMN, nie sú v zmluve uvedené správne, a preto, pokiaľ zmluva neobsahuje zákonom požadovaný údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

1.9. K uvedenému súd dospel na základe toho, že dohodnuté poistné mesačne po 4,05 eura pri výpočte RPMN malo byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, v súlade s ustanovením § 2 písm. g) a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súlade s § 2 písm. h) citovaného zákona. RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov, iných poplatkov, priamo spojených s úverom a predstavuje dôležité kritérium pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska výberu a posúdenia vhodnosti úveru. Zmyslom zákonnej úpravy je jednoznačná ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe údajov vie zistiť cenu úveru a porovnať s viacerými úvermi.

1.10. Ak je výška RPMN v zmluve uvedená nesprávne, je to v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o poistný vzťah, súd poukazuje na skutočnosť, že poistenie mal žalovaný vopred pripravené ako predformulované a žalobkyňa nemohla ovplyvniť jeho obsah. Takisto treba dodať, že pokiaľ spotrebiteľ mal záujem uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere a záleží mu na tom, aby mu finančné prostriedky, vzhľadom na ich potrebu, boli poskytnuté, nevenuje podstatnú pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy, pokiaľ mu je táto predkladaná spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Bolo práve v záujme právneho predchodcu žalobcu, aby bola poistná zmluva uzavretá v spojení s jeho ekonomickým záujmom, keďže takéto zmluvy neuzatváral bezodplatne. Za takéhoto stavu potom bolo potrebné konštatovať, že predmetná zmluva neobsahuje jeden zo základných zákonných údajov vyžadujúcich ustanovením § 9 ods. 2 písm. k), teda ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

1.11. Na základe toho, že súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi tým, čo jej bolo poskytnuté a sumou, ktorú žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi zaplatila. Na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 5 000,- eur, ktorá na základe mesačných splátok uhradila sumu 1 757,60 eura a rozdiel 3 242,40 eura súd žalobcovi priznal ako dôvodný nárok.

1.12. O úroku z omeškania rozhodol prvoinštančný súd v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 1, 2 a § 3 nariadenia vlády, keď do omeškania sa žalovaná dostala nasledujúcim dňom po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, k čomu došlo dňa 12. 12. 2018. Žalobca síce uplatnil neskorším termínom úrok z omeškania, avšak súčasne so žalobou uplatnil aj samostatne vyčíslený úrok z omeškania od zosplatenia, ktorý mu nebol priznaný, a preto súd o úroku z omeškania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

1.13. Vo zvyšku, z dôvodov uvedených vyššie, prvoinštančný súd žalobu zamietol.

1.14. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP, a vzhľadom na to, že strana sporu - žalobca mal vo veci len čiastočný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 18,46% (59,23 - 40,77 = 18,46%). Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcom výroku (II.), na to nadväzujúceho výroku o náhrade trov konania (III.) napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia žalobe v celom rozsahu, alternatívne zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Nestotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. Uviedol, že pri výpočte celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je potrebné mať na zreteli, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, je v danom prípade fakultatívne, t. j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať takýto druh poistenia. Keďže nebolo povinné, zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Uvedené vyplýva z čl. I ods. 8 zmluvy o úvere. Poistné do výpočtu celkových nákladov v takom prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje - nie je teda povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednania poistného. Takto „fakultatívne“ koncipované poistenie potom v zmysle § 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov. Do pozornosti v tejto súvislosti dal rozsudok KS v Nitre sp. zn. 6Co/121/2018 zo dňa 28. 11. 2018, ktorý sa týkal rovnakého produktu, ďalej na rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/41/2018 zo dňa 28. 03. 2019.

2.3. Nestotožnil sa s názorom súdu, ktorý v bode 22. napadnutého rozhodnutia uviedol, že súčet počtu splátok a výšky mesačnej splátky 79,69 eura dáva dokopy 7 570,55 eura a v takom prípade ako to vyplýva z kalkulačky pre výpočet RPMN by vychádzala RPMN 11,23% a splatená suma 7 570,55 eura. Súd opomenul v tejto súvislosti zobrať do úvahy skutočnosť, že poistenie bolo v súdenom prípade fakultatívne, a preto do výpočtu celkových nákladov nevstupuje. V danom prípade bolo potrebné pri výpočte celkových nákladov postupovať tak, že výška mesačnej splátky sa vynásobí počtom splátok, avšak tieto splátky sa musia použiť bez poistného vo výške 4,05 eura a následne k tomu pripočítať poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100 eur.

2.4. Uvedené závery v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie považuje za nespreksúmateľné, nakoľko správnosť takéhoto výpočtu RPMN nie je možné žiadnym spôsobom overiť. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že samotná RPMN je zákonom presne definovaná (§ 19 ZoSÚ), pričom rovnako je definovaný aj spôsob jej výpočtu. Nemožno preto súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých má byť kontrola správnosti výpočtu RPMN vykonaná bližšie nešpecifikovanou, voľne dostupnou „interaktívnou kalkulačkou,“ nakoľko možno mať dôvodné pochybnosti o tom, či takáto kalkulačka počíta RPMN zákonom predpokladaným spôsobom - t. j. podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 ZoSÚ. S poukazom na uvedený výpočet podľa vzorca má za to, že nemožno započítavať do výšky splátky poplatok za poistenie úveru. V danom prípade nemožno spochybníť, že výška RPMN je vypočítaná v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy a v zmluve je teda uvedená v súlade s daným zákonným výpočtom. Pokiaľ súd nepočítal RPMN v prejednávanej veci podľa uvedeného vzorca, avšak len podľa bližšie nešpecifikovanej, voľne dostupnej interaktívnej kalkulačky, zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie KS v Nitre sp. zn. 12CoCsp/27/2021 zo dňa 30. 11. 2021, podporne na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote, po zistení, že spĺňa náležitosti v zmysle § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379 a § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, prejednal vec s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy 4 284,05 eura, úroku vo výške 1 193,35 eura, úroku z omeškania vo výške 420,88 eura a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 263,80 eura od 02. 12. 2020 do zaplatenia. Svoj nárok si uplatňoval na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od svojho právneho predchodcu VÚB, a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, ktorý dňa 10. 11. 2016 so žalovanou ako dlžníčkou uzatvoril Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ pod č. 013087311091116, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5 000 eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach v počte 95,- eur s výškou mesačnej anuitnej splátky vrátane poistného v sume 79,69 eura (pričom výška splátky bola 75,63 eura a výška mesačnej splátky poistného

4,05 eura). Za dátum prvej splátky bol dohodnutý deň 12. 12. 2016 a dátum poslednej anuitnej splátky bol dohodnutý na deň 12. 10. 2024. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 9,70 eura a výška RPMN 10,80%, priemerná RPMN 14,48%. RPMN vo výške 10,80% bola vypočítaná z nasledovných údajov: celkové náklady dlžníka 2 285,80 eura, výška úrokovej sadzby 9,70%, výška poplatku za poskytnutie úveru 100 eur, výška mesačnej anuitnej splátky 75,64 eura, celkový počet anuitných splátok 95, výška úveru 5 000 eur, celková čiastka, ktorú musí zaplatiť dlžník 7 285,80 eura a priemerná RPMN 14,48%.

5.1. Súd prvej inštancie žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3 242,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 13. 12. 2018 do zaplataenia. Vo vyhovujúcom výroku vychádzal z poskytnutého úveru vo výške 5 000 eur a po uhradení splátok žalovanou v sume 1 757,60 eura zaviazal žalovanú na zaplataenie rozdielu v sume 3 242,40 eura. Výrok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku nebol napadnutý odvolaním, a preto je rozsudok v tejto časti právoplatný.

6. Predmetom odvolacieho konania je výrok súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že poskytnutý úver žalovanej je potrebné v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 11 ods. 1 písm. b/ potrebné považovať za spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že mesačné poistné vo výške 4,05 eura pri výpočte RPMN malo byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie, keď zastával názor, že poistenie schopnosti splácať úver, ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere, je v danom prípade fakultatívny, to znamená, že ide o možnosť, a nie povinnosť dojednať takýto druh poistenia. Z uvedeného dôvodu preto poistné do výpočtu celkových nákladov z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje, a preto zotrval na názore, že pri výpočte RPMN nemožno započítavať do výšky splátky poplatok za poistenie úveru.

7. Odvolací súd preberá zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o preukázanie skutočnosti právne rozhodných pre posúdenie žalobcom uplatňovaného nároku, keď súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom a odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie, ktorý na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a tieto aj správne vyložil, a preto s poukazom na ust. § 387 odsek 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 2 písmeno g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní, poplatku akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

10. Podľa § 9 odsek 2 písmeno k/ citovaného zákona v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľská zmluva musí obsahovať (okrem iných náležitostí) i ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedenú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. Podľa § 11 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 odsek 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/.

12. Súd prvej inštancie posúdil úverovú zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu - VÚB, a. s. a žalovanou dňa 10. 11. 2016 ako zmluvu spotrebiteľskú, pričom uvedenú zmluvu správne právne vyhodnotil podľa § 52 a nasl. OZ, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy. Predmetom zmluvného vzťahu bolo teda poskytnutie

úveru, a to finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tieto sú neplatné. Okrem toho, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Úlohou odvolacieho súdu teda bolo posúdiť správnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že poistené malo byť zahrnuté do celkových nákladov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom poistné do celkových nákladov zahrnuté nebolo, preto považoval úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bezpoplatkový. Na druhej strane, vyporiadať sa s tvrdením žalobcu, že poistenie schopnosti splácať úver bolo fakultatívne, teda nie povinné, a preto poistenie do výpočtu celkových nákladov v takom prípade nevstupuje.

14. Povinnosťou žalobcu ako dodávateľa bolo poskytnúť súdu dôkaz o svojom tvrdení, že poistenie úveru nebolo povinné a má teda predložiť takú zmluvu uzatvorenú so žalovanou, z ktorej by vyplývalo, že úverovú zmluvu by žalobca, resp. jeho predchodca poskytol aj bez takéhoto poistenia. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaná podala VÚB, a. s. žiadosť o poskytnutie flexipôžičky - bezúčelovej, v zmysle ktorej požadovala úver vo výške 5 000 eur s dobou splácania úveru 96 mesiacov, pričom až v časti - Vyhlásenie žiadateľa sa nachádzajú vyhlásenia, ktoré boli vopred VÚB, a. s. naformulované, kde v bode 3. sa uvádza, že vo vzťahu k požadovanému poisteniu vyhlasuje, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 01308731109116 zo dňa 10. 11. 2016 vyplýva, že okrem základných podmienok pre poskytnutie úveru je v časti mesačnej anuitnej splátky, vrátane poistného, uvedená suma 79,69 eura, z čoho mesačná splátka poistného predstavuje 4,05 eura. Až v bode 8. zmluvy sú ustanovenia o pristúpení dlžníka k poisteniu schopnosti splácať flexipôžičku, v zmysle ktorého vyplýva, že dlžníčka zvolením si jedného zo súboru poistenia uvedeného nižšie súhlasí, aby ju VÚB, a. s. zahrnula medzi poistné osoby v zmysle Rámcovej zmluvy o poistení schopnosti splácať úver. Vychádzajúc z uvedeného, je potom potrebné zdôrazniť vo vzťahu k poisteniu, že dojednania o poistení schopnosti úver splácať je priamo obsiahnutý vo formulárovej zmluve o úvere, pričom vychádzajúc z obsahu tejto zmluvy, najmä z bodu 8. nevyplýva možnosť spotrebiteľa odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver. Podľa predtlačenej formulára spotrebiteľ nemal na výber medzi uzatvorením zmluvy s poistením alebo bez poistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu takto vopred naformulované poistenie schopnosti splácať úver, ako je tomu aj v tejto danej zmluve o úvere, nemožno hodnotiť inak ako poistenie povinné, ktoré žalovaná nemala na výber, či ho uzavrie, alebo nie. Z predmetnej zmluvy o úvere nevyplýva, že by žalovanej bolo možné poskytnúť úver za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Z uvedeného dôvodu preto nebolo možné hodnotiť poistenie splácať flexihypotéku ako poistenie, ktoré nebolo povinné a bolo dobrovoľné, keď v konaní žalobca nepreukázal, že by žalovanej bol poskytnutý úver bez poistenia. Táto skutočnosť nevyplýva ani zo samotnej žiadosti o poskytnutie flexihypotéky, ani zo samotnej zmluvy, kde v bode 8. pristúpenie dlžníka k poisteniu schopnosti splácať flexihypotéku nevyplýva možnosť odmietnuť uzatvorenie poistného. Je preto potrebné konštatovať, že nešlo o poistenie dobrovoľné, a teda fakultatívne, ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Súd prvej inštancie preto správne konštatoval, že v bode 22. celková výška nákladov, ako aj RPMN, nie sú v zmluve uvedené správne, keď mesačné poistné po 4,05 eura pri výpočte RPMN nebolo zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa, a preto logicky RPMN ani nebola vypočítaná a v zmluve uvedená správne. Uvedená skutočnosť má za následok, že je potrebné daný úver za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto súd prvej inštancie, pokiaľ žalobcovi zamietol jeho nárok ohľadne priznania poplatkov a úrokov (okrem vyhovujúceho výroku, kde zaviazal žalovanú na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým úverom a zaplatenými mesačnými splátkami v sume 3 242,40 eura), je vecne správny, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku (II.), ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania (III.) ako vecne správny v zmysle § 387 odsek 1, 2 CSP potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 odsek 1 a § 255 odsek 1 CSP s tým, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej by vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na to, že jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli a žiadne si ani neuplatnila, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).